

خشونت علیه زنان یک واقعیت اجتماعی شایع است. ۲۵ نوامبر، برای آگاهی رسانی و جلب توجه عموم به روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان نامگذاری شده است و مراسم و راهپیمایی‌های متعدد و متنوعی در سراسر جهان برگزار می‌شود. رسانه‌ها نیز اخبار این رویدادها را پوشش می‌دهند، یا در این باره محتوا یا برنامه‌هایی تولید می‌کنند. مجموعه **Prenons La Une** در سال ۲۰۱۴ توسط ۳۰ روزنامه‌نگار زن فرانسوی و برای پایان دادن به نابرابری‌های شغلی و سقف شیشه‌ای در دنیای رسانه‌ها تشکیل شده است و امسال در آستانه ۲۵ نوامبر ۲۰۱۶ برای همکاران خود « راهنمای پوشش روز جهانی منع خشونت علیه زنان» را تهیه کرده اند. تاکنون بیش از یازده رسانه در فرانسه خود را به این مجموعه پایبند اعلام کرده اند.

۱. از ترکیب واژه «قتل ناموسی» یا «تراژدی خانوادگی» برای توصیف جرائمی که علیه زنان و دختر بچه‌های خانواده صورت می‌گیرد، دوری کنید. این کار عمق و وقاحت جرم را کم می‌کند و انگیزه و عمل فرد خشونتگر را توجیه می‌کند. حتی اگر وکلایی که دفاع از مجرم را در چنین پرونده‌هایی برعهده می‌گیرند یا مراجع قضایی به منظور دستبندی این نوع جرائم از واژه‌هایی چون «جرائم ناموسی» استفاده کنند، یک ژورنالیست نباید این واژه را به کار ببرد. به جای «قتل ناموسی» از «همسرکشی» یا «قتل توسط نزدیکان» استفاده کنید.

۲. در طول برگزاری دادگاه‌ها و بررسی دادرسی‌ها، از واژه‌ها و تعاریف حقوقی چون «مدعی» یا «مدعی‌العموم» استفاده کنید. در صورتی که شکایتی تنظیم نشده باشد، از «فردی که قربانی معرفی می‌شود» یا «فرد متهم کننده» استفاده کنید و نه از واژه‌هایی چون «قربانی احتمالی»

۳. در استفاده از افعالی چون «اعتراف کردن» یا «اظهار داشتن» و یا «پذیرفتن» دقت به خرج دهید. نوشتن یا گفتن «او اعتراف کرد که مورد تجاوز واقع شده است» در ذهن مخاطب این پیش‌داوری را شکل می‌دهد که فرد قربانی خود در وقوع جرم دخیل بوده و مقصر بوده است. به جای این نوع جملات می‌توانید از گزاره‌ای چون «به او تجاوز شده است» استفاده کنید.

۴. تفاوت بین «آزار جنسی»، «خشونت جنسی» و «تجاوز» را بشناسید و از واژه درست برای توصیف موضوع مورد بررسی استفاده کنید. آزار جنسی و خشونت جنسی در دستگاه‌های قضایی مورد پیگرد قانونی قرار می‌گیرند و تجاوز یکی از بالاترین مجازات‌ها را در پی دارد. در صورتی که تجاوز اتفاق افتاده باشد، استفاده از واژه «آزار جنسی» جرم را کوچکتر و پیش پا افتاده نشان می‌دهد.

۵. درباره جزئیات لباس، اندام یا عادت‌های فرد قربانی توضیحی ندهید. این جزئیات می‌تواند مخاطب را دچار این برداشت کند که قربانی خود در وقوع خشونت جنسیتی علیه خود مقصر بوده است. اینها اطلاعاتی هستند که در دادگاه برای تشریح دقیق صحنه وقوع حادثه به کار می‌آیند و از نظر رسانه‌ای ارزش برابری ندارند. به یاد داشته باشیم که [در فرانسه] برای تجاوز به فردی که مست است مجازات بالاتری در نظر گرفته شده است.

۶. از نصیحت‌هایی چون «شب‌ها زودتر به خانه بازگردید» یا «تلاش کنید جلب توجه نکنید» خودداری کنید. زنان مسوول خشونت‌هایی که علیه آنها روا داشته می‌شوند نیستند.

۷. از هویت و شأن انسانی قربانی محافظت کنید. آشکارسازی هویت او می‌تواند او را در معرض خطر قرار دهد. روزنامه‌نگار می‌تواند شهادت قربانی خشونت را تنها در شرایطی که این فرد در شرایط اضطراری یا تحت فشار خارجی نیست منتشر کند.

۸. همین که امکانش وجود دارد، شرایط پیش از وقوع «همسرکشی» را تشریح کنید. این جرایم معمولاً با سابقه یک دوره طولانی خشونت‌های خانگی رخ می‌دهند و فرد مقتول مدت‌ها قربانی این خشونت‌ها بوده است.

۹. پوشش «همسرکشی» و خشونت‌های جنسی پوشش یکی از مشکلات جامعه است و نه پوشش موضوعی حاشیه‌ای. بهتر است که این موضوع را با یادآوری شرایط موجود، تعداد همسرکشی‌ها یا خشونت‌های خانگی یا جنسی رخ داده در سال تشریح کنید. [در فرانسه] هر سال ۲۱۶۰۰۰ زن قربانی خشونت پارتنرها یا پارتنرهای سابق خود واقع می‌شوند.

۱۰. فراموش نکنید که ختنه یا ناقص‌سازی جنسی زنان توسط سازمان ملل متحد یکی از اشکال نقض حقوق دختر بچه‌ها و زنان شناخته شده است. توصیه می‌شود این موضوع را یادآوری کنید.

۱۱. شماره تلفن‌های اضطراری را یادآوری کنید. شماره اورژانس اجتماعی ۱۲۳ مرجع کمک‌رسانی به قربانیان خشونت خانگی در ایران است.

